

Diplomová práce Nikolý Bečanové *Anotovaná bibliografie díla Růženy Vackové z let 1929–1948*

Diplomová práce Nikolý Bečanové byla koncipována a navržena jako práce, která by měla načrtnout portrét Růženy Vackové jako kritičky tedy nikoliv vědkyně kunsthistoričky a archeoložky nebo komunistické vězeňkyně. Téma, které studentka zvolila, je neprobádané a vyžadovalo archivní a podrobnou pramennou práci. Do přípravy práce zasáhlo uzavření archivů a knihoven, a bylo třeba práci poněkud modifikovat.

Původním záměrem bylo doplnit a dokončit bibliografii započatou dr. Polanou Bregantovou a na jejím základě charakterizovat kritickou činnost Vackové. Jak se ukázalo, samo vyhotovení bibliografie bylo náročným úkolem; svědčí o tom mnohostránková zpracovaná bibliografie, která je hlavním výsledkem této práce. Bibliografie je uspořádána chronologicky, zachycuje časopisecké články do roku 1948 v širokém spektru novin a časopisů.

Bibliografii doprovází kratší studie, která se soustřeďuje na základní charakteristiku osobnosti Růženy Vackové, žačky kunsthistorika Vojtěcha Birnbauma. Následuje krátký popis polemik Růženy Vackové s avantgardou, který slouží postižení základních kritických východisek Růženy Vackové. Nikola Bečanová představuje jednak podvojný vztah Vackové k E. F. Burianovi a jeho divadlu (Vackové byla blízká Burianova „čirá divadelnost“) a vedle toho blíže představuje polemiku s Emilem Fillou (jenž tu zastupuje avantgardu) v časopise *Tak*. Nikola Bečanová zaznamenává ještě činnost Růženy Vackové v rámci časopisu *Ženská rada* v návaznosti na práci její matky jedné z nevýznamnějších osobností českého a moravského ženského hnutí

Studie v diplomové práci by mohla být delší, původně měla zachytit novinou kritickou činnost Vackové – nebylo ve fyzických silách studovat neznámou kritickou činnost Růženy Vackové. Např. *Národní střed* se nachází pouze v archivu hlav. Města Prahy. Právě národní střed měl být ve středu zájmu, poskytl by další materiál a možnosti k výkladu. V Národním středu Vacková působila od roku 1934 do roku 1942 (do doby, než byla celá rodina Vackových nacisty decimována), soustavně zde komentovala kulturní hlavně divadelní události. V budoucnu by měla být tato soustavná činnost stát součástí monografického portréту Růženy Vackové.

Portrét Vackové je psán kultivovaně a snad možná příliš bezproblémově.

Práci doporučuji k obhajobě a vzhledem k situaci, která nebyla v moci diplomantky, doporučuji hodnotit známkou velmi dobře případně výborně.